

PRINSES LOLLY

BASTIAAN DE WIT

Prinses Lolly

Lebowski Achievers, Amsterdam 2012

© Bastiaan de Wit, 2012
© Lebowski Achievers, Amsterdam 2012
Omslagontwerp: Dog and Pony
Typografie: Michiel Niesen, ZetProducties, Haarlem

ISBN 978 90 488 1588 3

NUR 301

www.achievers.nl
www.lebowskipublishers.nl

Lebowski Achievers is een imprint van Dutch Media Uitgevers bv

INHOUD

Dinsdag

1 Frambozenjam	9
2 Statusupdate	12
3 Avondeten	15
4 Kutpik	18
5 De missie	21

Woensdag

6 Tante Lu	27
7 Wetende ogen	35
8 Zusterschap	39

Donderdag

9 Nepziek	47
10 Broertje	51
11 The Herminator	54
12 Nederlands	57
13 Een gunst	60
14 Beslagen spiegel	64
15 De hondenriem	67
16 Slapeloze nachten	72

Vrijdag

17 Twee vreemde berichten	79
18 Pompstation	82
19 Inspectie van de buit	87
20 Het derde uur	90
21 Grote pauze	93
22 Bij gebrek aan zakdoekjes	96
23 Sherry	98
24 Op zoek naar het lijk	102
25 Het huwelijk	106
26 Paarse jurkjes	110

DINSDAG

Frambozenjam

Ze had het zich anders voorgesteld. Meer als een kaars. Of als een HEMA-worst, maar dan recht. Of anders als een warme banaan. Maar dan hard. Maar ze wilde niet laten merken dat ze verbaasd was. Ze moest net doen alsof ze dit al tientallen keren eerder had gedaan. Hij mocht niet weten dat hij de eerste was.

‘Wil je niet in me binnendringen of zo?’ vroeg ze. Ze deed haar best om het geroutineerd te laten klinken. Hij antwoordde niet. Hij stond een beetje stom te kreunen. ‘Fuck you! Ik sta je hier toevallig wel af te trekken. Seks, weet je wel. Dus?’

Intussen vond ze het eigenlijk wel spannend. En het was Edwin maar. Zelfs zijn spijkerbroek was vies. En van de HEMA. Een mega-nerd. En hij was niet eens speciaal goed in wiskunde. Hij was nergens speciaal goed in. Hij was Edwin maar.

‘Of wil je me soms anaal neuken? Hè? Is dat wat je wilt? Smeerlap.’

Ze wist heus wel wat dat betekende. Ze had genoeg filmpjes gezien op YouPorn, Redtube en PornHub om precies te weten hoe anaal neuken eruitzag. En om te weten dat ze dat nooit van haar leven zou doen. Ze zei het alleen maar om Edwin gek te maken.

En het werkte. Hij had waarschijnlijk dezelfde filmpjes gezien. Wat eerst een soort rimpelig slurfje was, begon langzamerhand aan te voelen als een pik. Langzamerhand. Ze moest lachen om dat woord. Maar ze mocht niet lachen. Daarom begon ze opeens heel snel te bewegen met haar hand. Edwin kreunde.

‘Klootzak,’ fluisterde ze en daarna stak ze het puntje

van haar tong in zijn oor. ‘Zeg maar dat je hier altijd van hebt gedroomd. Zeg maar dat je nooit iets liever hebt gewild dan dat ik je hier zou aftrekken, achter de gymzaal. Klootzak. Nerd. Geef maar toe. Geef maar toe dat je je altijd aftrekt op mij. Sukkel. En waar denk je dan aan? Zeg maar. Zeg maar eerlijk. Dat je met je pik tussen mijn tietten rijdt? Ja? Dat je me anaal neukt? Ja?’

Andere dingen kon ze zo gauw even niet verzinnen. Maar dat was misschien ook niet nodig. Edwin had nu echt een harde lul. Het voelde nog steeds heel anders dan ze zich had voorgesteld. Zoals haar barbiepoppen van vroeger met mooie kleertjes aan. Zacht om te aaien, maar hard vanbinnen. Het was een beetje een rare vergelijking, dat gaf ze zelf ook toe. Ze was veel te oud voor barbies. Vanaf vandaag zou ze eindelijk definitief te oud zijn voor barbies. Het begon ook vochtig aan te voelen.

‘Je gaat niet klaarkomen hè, loser?’

‘Ik weet het niet,’ stamelde Edwin.

‘Wacht.’

Ze stopte abrupt. Ze bukte zich en haalde iets uit haar schooltas. Twee boterhammen in een plastic zakje. Met frambozenjam. Ze gooide de boterhammen in de bosjes, draaide het plastic zakje binnenstebuiten en schoof het over Edwins lul.

‘Waarom doe je dat?’ vroeg hij. ‘Je kunt niet zwanger worden van aftrekken.’

‘Dat weet ik heus wel, stomme nerd. Ik heb in mijn leven heus wel meer mannen geneukt hoor. Ik hou gewoon van frambozenjam.’

Het was Edwin maar. De stomste jongen van de klas. Precies daarom had ze hem gekozen. Hij zou er nooit over gaan opscheppen tegen zijn vrienden. Hij had niet eens vrienden. Althans, niet in de klas. En als hij wel vrienden had, zou hij hun niets vertellen. Hij zou het niet eens durven. En als hij het wel zou durven, zouden ze hem nooit geloven.

Ze zakte op haar knieën en begon de frambozenjam van het plastic zakje af te likken.

‘Dat zal je leren, klootzak. Je staat hier gewoon klaar te komen. Freak. Je kunt me niet eens meer neuken. Sukkel.’

En hij kwam klaar in haar boterhamzakje met frambozenjam. Ze schrok er bijna van. Niet echt natuurlijk. Ze wist van die filmpjes van YouPorn, Redtube en PornHub heus wel hoe een cumshot eruitzag. Met van die dikke witte klodders over je tieten of over je gezicht. Het scheen iets lekkers te zijn, want die vrouwen kreunden er altijd heel hard bij. Dus zij deed ook even een kreuntje, omdat dat erbij hoorde. En ze was ook echt trots op zichzelf. Ze had een man laten klaarkomen. Haar eerste man. Nou ja, man. Het was Edwin maar. En het was minder dan ze had gehoopt. Een kloddertje. Als het frambozenjam was geweest, was het niet eens genoeg geweest voor een halve boterham. Maar ja, daar kon ze niet echt over klagen. Ze had het kunnen weten. Het was Edwin maar. Hij stamelde iets wat op sorry leek, ritste zijn stomme HEMA-spijkerbroek dicht en ging ervandoor op zijn fiets, met zijn schooltas onder zijn snelbinders.

Zij knoopte het boterhamzakje voorzichtig dicht. Ze fietste langzaam naar huis. Ze glimlachte. Op haar kamer deed ze haar truitje uit, haalde het zakje uit haar tas en smeerde het sperma over haar blote tieten. Ze pakte haar iPhone en maakte een foto van zichzelf, die ze daarna onmiddellijk heeft gewist.

Statusupdate

Haar naam was Janneke. Maar op internet heette ze Prinses Lolly. Ze had meer dan tweeduizend vrienden op Facebook. En op Hyves ook zoiets. Maar dat waren natuurlijk grotendeels dezelfde. Op Twitter had ze nog veel meer volgers, hoewel ze eigenlijk al een tijdje niet meer zoveel had getwitterd. Af en toe vanaf haar iPhone in de klas, wanneer ze zich verveelde tijdens de les. Maar alleen maar stomme dingen.

Haar vriendinnen accepteerden alleen maar echte vrienden als vrienden. Ze wilden geen vieze oude rukkies op hun friend list. Maar haar vriendinnen gebruikten ook hun echte naam. Janneke en Prinses Lolly waren twee verschillende personen. Janneke woonde in een saai huis met haar saaie moeder en een stom broertje en ging naar een saaie school omdat dat moest, al zag ze daar zelf het nut niet van in. Prinses Lolly beleefde avonturen. Zij sprak over verlangens die Janneke nooit zou durven uit te spreken. Ze voelde zich op internet, als ze Prinses Lolly was, als een vrouw. Alsof ze midden in een discotheek op een tafel lag en dat iedereen naar haar mocht kijken. En omdat iedereen keek, voelde ze zich naakt. En omdat ze zich toch al naakt voelde, kon ze zich ook uitkleden. Dat maakte dan niks meer uit. En als ze dan toch naakt was, kon ze net zo goed nog naakter zijn. Maar hoe doe je dat? Door te laten zien dat je ervan geniet dat iedereen kijkt. Prinses Lolly was in staat om zichzelf te vingeren in de stampvolle discotheek van haar Facebook-account. Ze hield zich een beetje in, omdat haar account anders geblokkeerd zou worden en omdat er ook echte vrienden waren onder haar vrienden, maar ze was ertoe in staat.

Eigenlijk wilde ze niets liever. Daarom accepteerde ze zo goed als elk vriendschapsverzoek. Prinses Lolly hield van vieze oude rukkers, zolang ze haar maar niet verwarden met Janneke, die in een saai huis woonde met een saaie moeder en een stom broertje en die naar een saaie school ging omdat het moest, al zag ze daar zelf het nut niet van in.

Ze wilde liever Prinses Lolly zijn dan Janneke.

Wat ze eigenlijk het liefst wilde, was mannen laten klaarkomen. Ze vond het zelf ook nogal schokkend om zich dat te realiseren. Hoe meer ze erover nadacht, hoe schokkender ze het vond. Maar ze wist ook dat het waar was. En ze begon te begrijpen waarom. En het was eigenlijk heel simpel waarom ze dat wilde. Om Prinses Lolly te worden.

Ze schreef een nieuwe status op Facebook: 'Je moet gezien worden om te bestaan. Je hebt de ogen van anderen nodig om gezien te worden.'

En toen dacht ze na over liefde. Ja, dat was liefde. Dat wildvreemde mannen een stijve pik van je krijgen als ze naar je kijken. En dat je dan een cumshot krijgt over je gezicht en je tieten. Dat je gewoon zo fucking sexy bent, dat ze voor je klaarkomen. Dat is de ultieme vorm van gezien worden. Dat is het ultieme bewijs van liefde.

Ze schreef een reactie op haar eigen status: 'Wie echt van iemand houdt, geeft alles.' En vijf minuten later typte ze daaronder nog een reactie: 'Zelfs wanneer hij dat niet van plan was.' Met een smiley. Ze moest zelf ook glimlachen.

Het was natuurlijk niet heel feministisch om zo te denken, dat snapte ze ook wel. Maar fuck that. Feministen scheren hun kutjes niet eens. En dan lopen klagen, weet je wel. Ze zou nog liever hoer zijn dan feministe. Eigenlijk zou ze best graag hoer willen zijn. Ze werd gelijk geil toen ze dat bedacht. Maar ze stopte met eraan te denken, want

het mocht niet. Dat mocht echt niet. Dat mocht ze echt niet denken.

Maar toch. Het klinkt misschien raar. Maar als zo'n pornoman zijn grote geaderde pornopik in je pompt en dat je dan net zo hard klaarkomt als wanneer je met je barbie – vergeet barbie. Opnieuw. Maar dan, als zo'n hunk je klaarbeukt, wil dat dan zeggen dat hij van je houdt? Dat hij je zelfs maar ziet? Wie verleent hier nou wie een gunst? Waar het om gaat, is wat de ander erbij denkt. Dat is altijd waar het om gaat. En als je als vrouw gillend gaat liggen klaarkomen op zijn pik, dan denkt de man dat hij het goed heeft gedaan, dat hij sexy is en dat jij van hem houdt. Maar dat is niet de bedoeling. Het moet precies andersom zijn. En in die filmpjes komen de meisjes ook nooit klaar. Dat is heus niet voor niets. Dat hoort gewoon niet. Dat is niet feministisch. Want daarmee zou je die mannen alleen maar een plezier doen. Dit soort dingen begreep Prinses Lolly precies. Beter dan Janneke.

En wie was het die Edwin had afgetrokken achter de gymzaal? Dat was Janneke geweest die oefende voor Prinses Lolly, door haar rol te spelen. En het was haar fucking gelukt. Ze had het bewijs mee naar huis genomen in een boterhamzakje in haar schooltas. En mannen kunnen niet faken.

Dat schreef ze toen ook nog op Facebook: 'Mannen kunnen niet faken.' Maar dat heeft ze kort daarna maar weer gewist, omdat ze dacht dat het verkeerd begrepen zou kunnen worden.

3

Avondeten

‘Wordt het misschien niet eens tijd dat je een vriendinnetje mee naar huis neemt?’

‘Mam!’

Edwin haatte het als zijn moeder daarover begon. En dat deed ze laatste tijd steeds vaker. Maar uitgerekend vanavond vond hij het onuitstaanbaar. Kon ze hem dan nooit even met rust laten?

‘Je bent zo stil vanavond, Edwin. Als er iets is, kun je het altijd tegen ons zeggen. Dat weet je toch? Maar het hoeft niet hoor. Mama begrijpt het wel. Mama is ook jong geweest.’

Kon dat kutwif godverdomme haar bek niet houden? Hij wilde heus niet zo’n jongen worden die zijn ouders haat. Maar soms leken ze er gewoon om te vragen. Hij wilde alleen maar met rust gelaten worden. Ieder zijn ding, weet je wel. Hij had al genoeg aan zijn hoofd. Maar op de een of andere manier meenden ze het recht op te mogen eisen om zich de godganse dag tegen hem aan te bemoeien. Alleen maar omdat ze toevallig zijn ouders waren. Big deal. En als hij dan gewoon de verstandigste probeerde te zijn en wijselijk zijn mond hield, dan was het ook weer niet goed. Dan was hij stil. Fuck that. Wat wilden ze dan? Dat hij met een valse glimlach op zijn smoel aan tafel zou zitten en beleefd zou babbelen over zijn kutschool of hun kutfamilie? Dat hij net zo fake zou worden als zij? Wilden ze dat? Hij gooide zich nog liever van het balkon. Bij wijze van spreken.

‘Er is een speciaal meisje in je klas hè, Edwin? Ik weet dat je aan haar denkt. Mama kent je toch? Neem haar maar een keer mee. Dat vindt mama alleen maar gezellig.’

En papa ook. Hè, papa? Hoe heet ze? Fluister het maar in mama's oor.'

'Godverdomme, kutwif, hou je bek!'

Zijn vader sloeg hem in zijn gezicht. 'Zo praat je niet tegen je moeder!' Edwin stond op. 'Naar je kamer, als de sodeju!' Edwin was al op weg. Hij wilde niets liever. Hij stormde de trap op en gooide de deur van zijn kamer zo hard als hij kon achter zich dicht. 'En niet met de deuren smijten!' schreeuwde zijn vader van beneden. Fuck you. Hij wilde niet huilen. Hij wilde godverdomme niet huilen.

Zijn ouders bleven met z'n tweeën achter aan de eet-tafel. Zijn moeder zuchtte. Zijn vader knikte. Zij schepte hem nog wat aardappelen op. Hij vroeg of er nog vlees was. Zij nam het stukje dat nog over was van Edwins bord en gaf het aan hem. 'Volgens mij heeft hij geen honger meer.' Ze had het als een grapje bedoeld, maar hij glimlachte niet eens. Het was ook niet echt een leuk grapje.

'Denk je -'

Hij schudde zijn hoofd.

'Maar ik bedoel -'

'Is er nog jus?'

Ze zwegen.

'We moeten -,' zei zij.

'We moeten hem misschien met een wat hardere hand opvoeden.'

'Denk je dat hij homo is?'

Hij verslikte zich bijna in zijn aardappel.

'Niet dat dat erg zou zijn.'

'Nee, dat zou niet erg zijn.'

'We leven nu in andere tijden dan toen wij jong waren.'

'Heel andere tijden.'

Ze knikten en keken somber.

'Misschien kunnen we je zus om hulp vragen,' zei hij na een tijdje.

Zij keek hem geschokt aan. Maar ze begreep wat hij bedoelde. En misschien was het eigenlijk niet eens zo'n slecht idee. Ze knikte. Ze zou haar bellen.